

א) נמשך והוא יעזוב
ב) נמשך והוא יעזוב
ג) נמשך והוא יעזוב
ד) נמשך והוא יעזוב
ה) נמשך והוא יעזוב
ו) נמשך והוא יעזוב
ז) נמשך והוא יעזוב
ח) נמשך והוא יעזוב
ט) נמשך והוא יעזוב
י) נמשך והוא יעזוב

תורה אור השלם
1. ובהו בני יקנה נפש
קנין כספו הוא יאכל בו
וילדי ביתו הם אחיבא
בלחמו: ויקרא כב יא

הנהגות הב"ח

א) רש"י ד"ה האיל
ומחילה בלא. י"ב פ"י
כעל זה עליה לחת
שנעשה פוע דכא ע"ל
ר"פ העני: (ב) ד"ה דלת
וכו שאין אני יודע:

תוספות ישנים

והוא כיון שהיא משמרת
לביאה פסולה לא אכלה
ור' אליעזר ור' שמעון
לביאה פסולה אכלה ויין
דנעו וזמי אכלו דקנין
כספו הוא:
א) ודוחק הוא דקרי
לקדושה קדושה קהל
ולכשרות הישר כהונה.
הלא לישנא דקדושה משמע
כהונה כדמרינן לעיל (ב).
איכסור קדושה אלמנה
לכ"ה ופ"ה לזון אחר
דבת גר וגוונת ק"ה
מיבעיה ליה ולאכריה ליה
אלעזר בן יעקב ונעו
מאי כשרות איתוספא
זיה פירוש כהונה שמה
משוראל ליקרא קהל ולא
אף כשרות דקהל ע"ס
הישר כהונה אכל בת גר
וגוונת דלת בה כל כך
(א) ולא כשרות דקהל ולא
קדושה לכהונה אי"כ לא
קדושה קהל וזמנית לפוע
דכא שם אמת הקהל דלא
בקדושה קאי ולא מתקשר
עליו משום כהונה דאי
בקדושה קאי אסורה ליה
כדמרינן דבת גר כבת
חלל אליבא דר' אליעזר נמי
כדקאמר דבת גר וגוונת
לא משנא לכהונה או דלמא
קדושה איתוספא בה כהונה
דלמא משוראל יתר מנת
גר וגוונת דמותרת לכהונה
וקהל דאין אמת משוראל נה
קדושה לית בה להשנא
לכח מ"מ כשרות אית בה
להיות ככלל קהל ואסורה
כפוע דכא ולא אכלה בין
בקדושה קאי בין לא
בקדושה קאי ורש"י פ"י
דראשון עיקר:

מוסף רש"י

בת גר זכר. ואפילו
משוראלית, כבת חלל
זכר. ופסולה לכהונה, אכל
בת גוונת משוראל כשהיא
(קדושי טו).

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

הא נמי אכלה. דקנין כספו היא ואוכלת דבר תורה ועד דנעיל לה
דשויה חללה אכלה: **הבא אין לו להאכיל במקום אחר.** שאין לך
אשה שמתרת לו: **בזה גרים.** דקסבר קהל גרים לא אקרי קהל
ואין בכלל לא יבא פוע דכא ונושאה בזהר ומאכילה תרומה: והא
בעי מיניה ר' יוחנן מרבי אושעיא.

לקמן בשמעתין ולא פשיט ליה אי
מאכילה בתרומה או לא: **איסמרי.**
לשנויי קושין אמת: הואיל ומאכילה
(א) בלא ידעה. היה נשוי כהן אשה
ואוכלת בתרומה ונעשה פוע דכא
וצא עליה לא תאכל בתרומה דשויה
חללה דנעולה לפסול לה ואם לא
ידעה משנעשה פוע דכא הרי זו
אוכלת משנה היא צ"פ הערל (לקמן ע.).
אלמא מנינו פוע דכא כהן מאכיל
במקום אחר הלכך בקדושי עבירה
נמי מאכיל כל זמן שלא עשה חללה:
שכבר אכלה. כשהוא צריא: **דלית**
ליה פתרי. שאין (א) יודע לפרשה:
למאן אי לר' יהודה ור'. הש"ס הוא
דקא בעי לה ומפרש ואזיל עד סיפא
ופשטה אכל ר' אושעיא לא פשט בה
מידי דלמאן לעיל הא בעא מיניה
כו': ואת דמפרשי **דלית ליה פתרי.**
אינה צריכה לפרש דלמאן קבעי לה
אי לר' יהודה כו'. ושבוש הוא מפני
שני דברים חדא דלמאן לעיל ולא
פשט ליה ואם כן דרבי אושעיא קאמר
לה לכולה מילתא הא פשטה במסקנא
ועוד דקניס ואזיל לפרושי דלא צריכה
ליה למיבעיה לן וקא נסיב כסיפא תא
שמע אלמא צריכה רבא: **בין**
בקדושתיה קאי כו'. לקמן בפרק
הערל (דף עו.) מיבעיה לן כהן פוע
דכא מהו בגוונת בקדושתיה קאי
ואסור כו' והכא בין בקדושתיה קאי
כהן הנעשה פוע דכא בין בקדושת
כהן קאי ואסור בכל האסורות לכהונה
בין לאו בקדושתיה קאי ואינו מותר
מלשנא אשה פגומה לא אכלה: **אי**
בקדושתיה קאי לא אכלה דהא אמר
מר צב גר זכר כבת חלל זכר. ובת
חלל פסולה לכהונה בפרק עשרה
יוחסין (א) ובין דבקדושתיה קאי לא
אכלה דלמרינן הרי זו פסולה לו
ועשאה חללה בציאתו: **ואי לאו**
בקדושתיה קאי. ואינה אסורה לו
משום קדושת כהן אפי' הכי לא אכלה
שאסורה לו משום פוע דכא דהאמרת
קהל גרים איקרי קהל. פלוגתא דר'
יהודה ור' יוסי בפרק עשרה יוחסין (א):
אליבא דהאי תנא. קמיבעיה ליה לר'
יוחנן וכגון דלמא משוראל: **כשרות**
איתוספא בה. וראויה לכהונה ולא
קדושה לאקרוי קהל מותרת לפוע
דכא ואוכלת ממנה נפש דאי נמי
בקדושתיה קאי הרי זו מותרת לו
ומשום פוע דכא לא מתקשר בה דהא
לא איקרי קהל: **או דלמא קדושה נמי**
איתוספא בה. וקהל איקרי ואסורה
לפוע דכא ולא אכלה (א): לישנא אחרינא
מפי המורה **בה גר וגוונת קמיבעיה**

והא בעא רבי יוחנן מר' אושעיא ולא פשיט ליה. מדרבי אושעיא
דרבי אושעיא פריך ומימה דלקמן מסקינן דרבי יוחנן בעי
אליבא דר' אליעזר בן יעקב אכל אליבא דר' אלעזר ור' שמעון אפשר
דמאכיל צבת גרים דר"ש משכיר גוונת פחותה מצת ג' לכהן ולמא
סבר נמי דקהל גרים לא מיקרי קהל

ומימו דקונטרס פי' דכולה סוגיא
דהש"ס מסיק לה אכל ר' אושעיא לא
פשט מידי: **אב"י אמר הווא"ו**
ומאביה בלא ידעה. מימה דנלא
ידעה גופה אמאי מאכיל לאציי
דמשמרת לביאה פסולה היא וטעמא
שכבר אכלה לית ליה לאציי דקאמר
בסמוך ורבא נמי היכי קאמר שאני
התם שכבר אכלה הא אליבא דרבי
אליעזר ורבי קיימא הכא ורבי א' אליעזר
אית ליה בהערל (לקמן עה.) שכבר אכלה
לא למרינן אהיה ממנית' גופה
דלא ידעה דקאמר מאן תנא משמרת
לביאה פסולה דלורייתא אכלה אמר
ר' אלעזר במחלוקת שניה ור' אלעזר
ור' שמעון היא ורבי יוחנן אמר אפילו
מימא רבי מאיר שאני התם שכבר
אכלה ויש לומר דטעמא שכבר אכלה
מהני לכ"ע לענין זה שאוכלת לרבי
אלעזר ור' שמעון אע"פ שאין מאכיל
במקום אחר ולא פליג ר"א ורבי יוחנן
אלא במאי דקאמר ר' יוחנן דאוכלת
אפי' לרבי מאיר מטעם שכבר אכלה
דלא חשיבא משמרת לביאה פסולה
כיון דמחילת אכילתה הו' נישואי
כשרות והו' כאלו הו' קיימין ועומדין
עדיו שתאכל כחן ומימי שאני
אפוע דכא שקיזש דחשיב יש לו
להאכיל במקום אחר כיון שמאכיל
בלא ידעה ורבא סבר דלא חשיב יש
לו להאכיל במקום אחר כיון דאין
מאכיל התם על ידי מעשה של עכשו
אלא ע"י שכבר אכלה: **אתא גברא**
אחריניא ובעא מיניה מילתא
אחריניא. כלן משמע שהיה ר"ל
גדול כשנא לפני רבי יוחנן כמו
שפירש ר"ת צ"מ (דף פד. ד"ה
א) שהיה לומד תורה לפני ר' אושעיא
רבו של רבי יוחנן. ונע"ע מוס' עירובין
סה: ד"ה ר"ן: **וְאִי לָאו בְּקִדּוּשְׁתִּיהָ**
קָאִי לָא אֲבָלָה דְּהָא אֲמַר קְהָל גְּרִים
אִיקְרִי קְהָל. מימה דהוה ליה למימר
בין בקדושתיה קאי בין לא קהל לא
אכלה מהני מרי טעמי דבת גר זכר
כבת חלל זכר ועוד דקהל גרים איקרי
קהל דהא אפילו לא בקדושתיה קאי
לא אכלה נמי מטעם דבת גר זכר
כבת חלל זכר דהרי היא כחללה וחללה
אינה אוכלת בתרומה כדמוכח בפרק
צמרא דקדושין (דף עו.) ואי הוה
טעמא דר' יהודה צבת גר זכר משום
דכתיב מזרע ישראל כדמוכח התם
הוה מצי למימר דלא הויה ממש כחללה
אלא דוקא לישנא לכהונה אכל התם
משמע דעיקר טעמא דרבי יהודה
מק"ו ומה חלל צבת מטיפה כשרה
כו' ולפי זה אית לן לשויה כחללה

לגמרי: **דְּהָא אֲמַר אֶף גַּר שֶׁנִּשְׂא גִּיּוֹרֵת בְּתוֹ בְּשֶׂרָה לְבַהּוֹנָה.**
אכתי צריך לטעמא דאית ליה קהל גרים לא אקרי קהל ולא חש
לזכיר אלא נטר עד דקאמר אי לאו בקדושתיה קאי אכלה כו' דאי
לא קאי סגי לה בטעם דקהל גרים לא איקרי קהל למדיה:
כְּבִי גְרִיסֵינָא דְּתַנְנֵן רַבִּי אֲלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אֹמֵר אִשָּׁה בֵּת גְּרִים כּו'.
דמשנה היא במסכת ציבורים (פ"א משנה ה) ולא קשיא דלא
מימי ממניתין דפרק צמרא דקדושין (דף עו.) דהך נמי משנה היא:
י"ש

לביאה פסולה לא אכלה
ור' אליעזר ור' שמעון
לביאה פסולה אכלה ויין
דנעו וזמי אכלו דקנין
כספו הוא:
א) ודוחק הוא דקרי
לקדושה קדושה קהל
ולכשרות הישר כהונה.
הלא לישנא דקדושה משמע
כהונה כדמרינן לעיל (ב).
איכסור קדושה אלמנה
לכ"ה ופ"ה לזון אחר
דבת גר וגוונת ק"ה
מיבעיה ליה ולאכריה ליה
אלעזר בן יעקב ונעו
מאי כשרות איתוספא
זיה פירוש כהונה שמה
משוראל ליקרא קהל ולא
אף כשרות דקהל ע"ס
הישר כהונה אכל בת גר
וגוונת דלת בה כל כך
(א) ולא כשרות דקהל ולא
קדושה לכהונה אי"כ לא
קדושה קהל וזמנית לפוע
דכא שם אמת הקהל דלא
בקדושה קאי ולא מתקשר
עליו משום כהונה דאי
בקדושה קאי אסורה ליה
כדמרינן דבת גר כבת
חלל אליבא דר' אליעזר נמי
כדקאמר דבת גר וגוונת
לא משנא לכהונה או דלמא
קדושה איתוספא בה כהונה
דלמא משוראל יתר מנת
גר וגוונת דמותרת לכהונה
וקהל דאין אמת משוראל נה
קדושה לית בה להשנא
לכח מ"מ כשרות אית בה
להיות ככלל קהל ואסורה
כפוע דכא ולא אכלה בין
בקדושה קאי בין לא
בקדושה קאי ורש"י פ"י
דראשון עיקר: